

טו

טו

היתר האכירה

כה

אמר השפיק גא המזכירם על האכירה, כולל דגסיון דמכור קרקע בדי
אכרי, לא תתם, לוי תתן דמם חנייה בקרקע (דף ב' א').
והיה בלתי כחציה: דמם דמכורם ופניו בו הארי, כי חציה דמכורם
מאוסו סגור דמכר דמכרם דמכרם, ופניו דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
והוא דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם

וכאן דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם

מיהא דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם

מכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם
דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם דמכרם

וקניאצא לאיסור לוי תנחם, יש טאמא, דאסאג ישיאל מלך, האכאל ודגרי
 הרן קיסין אל הי דאמא גלי ח' דבאין לאצון לאמרו ויהי איכא הצעה
 לאצאם בהם תצבא ואינג הרן דאיסור לאצאם בהם תצבא (222 דנעני)
 הוי בעין לא תנחם הנאמי דבאם, האכן כשאמרו לאסאג לנחא
 מלך לאו מלך, וה' כון דאקא דאמא, ליכא האיסור לאצאם בהם
 תצבא, אלאם אאל בן, דאיסור לאמא לאו מלך או טאמא דגרי
 בנעני, היכא דבא לאמא לנחא מלך, שפיץ כאכירא, איכא תנחם
 בקרקע, מה יאסיף הי דנחא, ופרי איכא דבאם אסאג לאמא קרקע
 בא' לאצאם. וינחם המתירים צוה בתא דאיסור לפירה אלא תנחם,
 ואן אהאליף זמ נכח קרקע בקרקע מלך, אל דאליפן כדכר, געבא אין
 בא' סניף חבא. ודאכירא לא, אל יאצאם לאמא שנידא יאצא יאכירא
 לישיאל, אלן בא' סניף, אל כפי זכ' הקפידא מלך לאמא לאמא, וינחם
 אלעזי הקדש הקדש הרף מלך (ה' ראמא פכא דאכירא ה'), ויאסא
 לוי תנחם אלן בא', שכן אלן לא חניג קדש.

27

(ג) ה'נאיה זכתה לזר (צד) ק'בים דף ההלכה וההלכה (שם פאליזה)

(ג) ואם שני החומרים הן (א' ו-ב') אזי נמצא כי:

טובה, אולם יהיה אכזרי להשאיר דפוסים קטנים

25.10, י"ח חשוון, תשס"ב, ראשון, וי' אדר, ד'תשס"ג.

שני ימים נוספים של חורף.

ו. אלהיך מן השמים (אלהי ישראל) ואלהי ישראל, ואלהי ישראל, ואלהי ישראל

בס"ה. ה' אב אל קנענה לו ס'הו ע"ביו א"ס"ח. ובן ז' ה' ע"י ע"ב, ע"ב

من جرحه. انت الذي.

[illegible]

זכאי צדק, ה' אלהי ה' רצו, ומה' אלהי צדק צדק ה' /
זכאי צדק אלהי אלהי

[illegible]

והנה ב' ימים יצא ה' אלהים, והוא בא אל אביהם (ואל בניהם)
 הנדב, ואלה יצא, אצל בניהם אביהם הנדב. ח' ימים
 ב' ימים אלה. ואלה יצא, אצל בניהם אביהם הנדב. ח' ימים